

lærer altsaa: 1) at i de anførte 8 Aar er der ikke stet nogen Tilvækst i Ansøgnernes Antal, snarere en lille Nedgang, hvorfor der vel heller ikke i en nærmere Fremtid er nogen, i alt Fald ikke nogen hurtig, Tilvækst i Befolkningens Krav paa Anstaltspladser at vente, og 2) at 6—700 Ansøgninger om Aaret har været Udtrykket for dette Krav, naar det uhindret har givet sig til Kende, og altsaa ogsaa er det Tal, man maa regne med i den nærmere Fremtid.

Hvad Forholdet mellem de to Køn inden for Ansøgerne angaar, da have Kvinderne Aar for Aar en udtalt Overvægt over Mændene, saa at der i den samlede Tid er søgt Optagelse for 373 flere Kvinder end Mænd. Som bekendt er der altid i Befolkningen flere Kvinder end Mænd; i de Landsdele, vi her beskæftige os med, er ifølge Statistisk Bureaus Meddelelser Forholdet imellem dem som 1:1,08, men for Ansøgnernes Bedkommende er Forholdet som 1:1,18, og der maa altsaa mellem Kvinderne have været en større Trang til Anstaltsophold end mellem Mændene. Saaledes har det ikke altid været: for 15 Aar siden blev der for Syllands Bedkommende gjort en ganske lignende Optælling som denne, omfattende de 20 Aar 1861—80, og der viste Mændene en afgjort Overvægt over Kvinderne, idet Forholdet var som 1,08:1. Altsaa for en Snes Aar siden have Mændene været de talrigste blandt Ansøgerne, men nu ere Kvinderne blevne det, og deres Overvægt er nu endog bleven større, end Mændenes var den Gang. Endvidere viser det sig, at Kvindernes Overvægt i det sidste af de to Firaar er betydeligt større end i det første (217 mod 156), saa at det bliver sandsynligt, at Kvindernes Overtal mellem Ansøgerne er en blivende, maaske stadigt voksende Faktor, som der maa tages Hensyn til ved Bestemmelsen af Pladsernes Antal for de to Køn.

I de optagnes Kolonne afpejler den (ujevnt) voksende Blådmangel sig, indtil der i 1896 kommer Hjælp, og Tallet atter omtrent naar op til samme Højde som i 1889, lige efter Middelfartanstaltens Aabning. I alle 8 Aar tilsammen ere 84,2 pCt. af Ansøgerne blevne optagne, og dette Tal angiver altsaa, hvad samtlige Statsanstalter have kunnet yde over for de til dem stillede Krav i de 8 Aar. — Ogsaa her have Kvinderne Overvægt over Mændene (240 Kvinder flere), om end ikke i saa høj en Grad som for Ansøgnernes Bedkommende (373 Kvinder flere). Der er i Statens Sindsfygeanstalter i alt 20 Pladser flere for Kvinder end for Mænd, men denne Forskel, der tilmed kun kommer de uhelbredelige (i Viborg) til gode, er for lille til at kunne opveje Forstellen inden for de optagne. Naar der da paa væsentligt det samme Antal Pladser har kunnet optages 240 flere Kvinder end Mænd, saa maa det bero paa, at der ogsaa har kunnet udskrives flere; Kvinderne have gennemsnitligt ikke opholdt sig saa længe i Anstalterne som Mændene. Denne hurtigere Ekspedition — hvad enten den nu beror paa, at Kvinderne hurtigere komme over Sygdommen, eller at Lægerne for at staffe Plads nødes til at skrive dem hurtigere ud — den bøder vel paa, men stoffer ikke fuld Kompensation for Kvindernes Overtal, saa at der ogsaa mellem de afviste findes flere Kvinder end Mænd, om end i mindre Grad, end det ellers vilde have været Tilfældet.

De afviste*). I de 8 Aar have 695 o: 15,8 pCt. eller lidt over en Sjettedel af de Patienter, som Befolkningen ønskede indlagte i Sindsfygeanstalter, ikke kunnet finde Optagelse i disse, og intet Aar har været frit for Afvisninger, end ikke 1896, der bragte Middelfartanstaltens Fuldbendelse. Dog sank Tallet for Afvisninger i dette Aar ned til 44 (7,1 pCt.), medens det tidligere er naaet op til 114 (20 pCt.) i et Aar. Denne Kolonne er det centrale i hele Tabellen, thi den viser, at Befolkningens Trang til Anstaltspladser endnu ikke er tilfredsstillet. At Kvinderne ogsaa her have en betydelig Overvægt, er allerede nævnt; 133 flere Kvinder end Mænd ere blevne afviste — i Forhold til Ansøgningerne 17,3 pCt. af Kvinderne og 14 pCt. af Mændene. —

Derefter følger den mere specielle Redegørelse for Forholdet mellem helbredelige og uhelbredelige inden for de optagnes Ramme, hvor det da viser sig, at 70,7 pCt. af disse have været helbredelige Tilfælde, 29,8 pCt. uhelbredelige.

De helbredeliges Kolonne udmærker sig ved en ringere Variation af Tallene end i de andre Kolonner. Medens inden for de optagne i Almindelighed Forholdet mellem det laveste og det højeste Tal er som 1:1,5, er det inden for de helbredelige kun som 1:1,2. Dette beror paa, at Blådmanglen virker mindst ind paa de helbredeliges Forhold, idet der med Hensyn til Optagelse gives dem Fortrinset for de uhelbredelige; det er rent

*) Mellem disse er der naturligvis en lille Del, som afvises, fordi den under ingen Omstændigheder egner sig til Optagelse.